

kunde falde i den Periode af 20 Aar, som kunde hengaa fra Frigørelsen, og indtil Staten overtog Jorden. Naar Flertallet gik imod dette Ændringsforslag, var det ud fra en Betragtning, som den Gang var rigtig, og som utvivlsomt er rigtig endnu, nemlig at det vilde være ganske urimeligt at fastlægge Værdien af Jorden saa mange Aar, før den blev afstaaet af Majoraterne, idet en Jords Dyrkningsværdi ikke alene er afhængig af Jordens naturlige Beskaffenhed, men, som den ærede Forslagsstiller jo ved lige saa godt som jeg, ogsaa i meget høj Grad er afhængig af Jordens almindelige Kulturtilstand, for øvrigt ogsaa dens Renhedstilstand, Gødningskraft o. s. v. Flertallet gik ogsaa ud fra, hvad der senere har vist sig at være rigtigt, nemlig at der neppe vilde komme til at hengaa ret lang Tid fra det Tidspunkt, da Majoratsbaandet blev løst, og indtil Majoratet kom af med sin Jord. Jeg tør sige, at det har formet sig saaledes under Administrationen af Løven, at Jorden er blevet taget varm, om jeg saa maa sige, den er blevet udstykket med det samme. Hele dette Spørgsmaal om den Tid, der kunde hengaa, fra Jorden var udpeget, og indtil den blev vurderet og betalt, har i Praksis foreløbig vist sig ingen Betydning at have. Jorden tages til Udstykning, saa snart den kan stilles til Raadighed, saa snart den kan gøres fri. Men jeg vil naturligvis indrømme, at Forholdet paa dette Omraade kunde have stillet sig saaledes, at der vilde have været noget kedeligt i den Tanke, at Jorden bedømtes til en Værdi, medens der svarede Afgift af den efter en anden Værdi. Det har imidlertid ikke ligget for og vil utvivlsomt heller ikke komme til at ligge for, thi man skal være opmærksom paa, at selv om der ved den Vurdering, der finder Sted i 1924, sker nogen Forandring i Ejendomsskyldsætningen, vil denne Forandring ikke komme til at gælde Jorden. Efter hvad jeg underhaanden har kunnet faa oplyst i saa Henseende, er der intet, der tyder paa, at Jordværdien indenfor den samlede Ejendomsskyldværdi vil gaa ned. Derfor faar dette Forhold, som ellers kunde komme til at spille ind, ikke Lejlighed til at udøve nogen Indflydelse.

Af nærliggende Grunde skal jeg undlade at udtale mig enten nedsættende eller rosende om Lovens Administration, idet jeg har den Ære at deltage i denne, men jeg kan i alt Fald oplyse, at Administrationen med Hensyn til Afløsningstidspunktet, hvad den ærede Forslagsstiller, efter hans Udtalelser at dømme, øjensynlig har

været opmærksom paa, har stillet sig imødekommende i alle Tilfælde. Man har fra Administrationens Side rettet sig efter Majoratsbesidderne, naar de ønskede at afløse, og har sagt til dem, at saa snart de havde bragt deres Sager i Orden, skulde der fra Administrationens Side intet være i Vejen for Afløsning.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Administrationen kunde det maaske interessere det høje Ting at erfare, hvor vidt man er naaet i Henseende til Afvikling efter denne Lov. Jeg skal derfor nævne nogle faa Tal til Belysning heraf. Der var 111 Majorater, som faldt ind under Løven, nemlig 74 Jordegodser og 37 Substitutioner. Hidtil er der afløst 42 Godser og 35 Substitutioner, saaledes at der er tilbage som uafløste 32 Godser og 2 Substitutioner. Jeg kan tilføje, at alle Majoratsbesiddere med Undtagelse af tre har taget Forbehold efter Lenslovens § 10. Denne bestemmer, at Majoratsbesidderen kan forlange at blive gjort bekendt med de for Afløsningen opstillede Betingelser, derunder Størrelsen af det Beløb, som Majoratsbesidderen skal svare til Staten, inden Besidderen tager endelig Bestemmelse om, hvorvidt han overhovedet vil lade afløse. Fra de nu afløste Majoratsgodser er der stillet 12 500 ha til Raadighed for Staten; denne har allerede overtaget 8 500 ha, og der er 1 100 ha, som er opsagt til Afgivelse til April 1924. Enkelte Majoratsbesiddere har bortforpagtet en Del af deres Jord, ogsaa af den Jord, som er stillet til Raadighed, og som er modtaget af Staten. Efterhaanden som Tiden gaar, vil der frigøres noget af den Jord, med Hensyn til hvilken Afløsning allerede for en Tid siden har fundet Sted. Til Jordfonden er der indbetalt 55 220 547 Kr. 45 Ø., til Successorfonden er der henlagt 73 704 881 Kr. 75 Ø., og til Apanager og Pensioner til 480 Personer er der henlagt en Kapitalværdi, som udgør 9 110 000 Kr. Dette er i al Korthed det Standpunkt, hvorpaa Afviklingen i Henhold til Løven nu befinder sig.

Hvornaar man vil kunne være færdig med hele denne Afløsning, er det meget vanskeligt at udtale sig om, og det skal jeg afholde mig fra, men efter det foreliggende synes det ikke at skulle være nogen uoverskuelig Aarrække.

Jeg kan af de før anførte Grunde ikke tænke mig, at der i dette høje Ting skulde være et Flertal for Vedtagelsen af dette Forslag, thi dets Gennemførelse vilde, som sagt, være en Uret mod de Besiddere, der